

Anonimizirana verzija

Prijevod

C-132/21 - 1

Predmet C-132/21

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

3. ožujka 2021.

Sud koji je uputio zahtjev:

Fővárosi Törvényszék (Mađarska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

2. ožujka 2021.

Tužitelj:

BE

Tuženik:

Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

Fővárosi Törvényszék (Okružni sud u Budimpešti, Mađarska)

Zainteresirana stranka intervenijent u potporu tuženiku: Budapesti Elektromos Művek Zártkörűen Működő Részvénytársaság ([*omissis*] Budimpešta [*omissis*])

[*omissis*] [postupovna razmatranja nacionalnog prava]

Predmet spora: Tužba u upravnom sporu podnesena protiv [jedne] upravne odluke [*omissis*] donesene u području zaštite podataka.

Odluka:

Sud koji je uputio zahtjev pred Sudom Europske unije pokreće prethodni postupak kako bi potonji sud protumačio članak 51. stavak 1., članak 52. stavak 1., članak 77. stavak 1. i članak 79. stavak 1. Uredbe (EU) 2016/679/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom

osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ, kao i članak 47. Povelje o temeljnim pravima u vezi s navedenim odredbama.

Sud koji je uputio zahtjev upućuje Sudu Europske unije sljedeća prethodna pitanja:

1. **Treba li članak 77. stavak 1. i članak 79. stavak 1. [Uredbe 2016/679] tumačiti na način da je upravni pravni lijek predviđen člankom 77. instrument za ostvarivanje javnih prava, a da je sudski pravni lijek predviđen člankom 79. instrument za ostvarivanje privatnih prava? U slučaju potvrdnog odgovora, treba li na temelju toga zaključiti da je nadzorno tijelo koje odlučuje o upravnim pravnim lijekovima prvenstveno nadležno za utvrđivanje postojanja povrede?**
2. **U slučaju da ispitanik, koji smatra da je obradom osobnih podataka koji se odnose na njega povrijeđena Uredba 2016/679, istodobno ostvari svoje pravo na podnošenje pritužbe u skladu s člankom 77. stavkom 1. navedene uredbe i svoje pravo na podnošenje sudskog pravnog lijeka u skladu s člankom 79. stavkom 1. te uredbe, treba li smatrati da tumačenje koje je u skladu s člankom 47. Povelje o temeljnim pravima podrazumijeva sljedeće:**
 - (a) **da su nadzorno tijelo i sud obvezni neovisno ispitati postojanje povrede i stoga čak mogu doći do različitih zaključaka; ili**
 - (b) **da prednost treba dati odluci nadzornog tijela jer se odnosi na ocjenu počinjenja neke povrede, uzimajući u obzir ovlasti predviđene člankom 51. stavkom 1. Uredbe 2016/679 i ovlasti priznate člankom 58. stavkom 2. točkama (b) i (d) te uredbe?**
3. **Treba li neovisnost nadzornog tijela, zajamčenu člankom 51. stavkom 1. i člankom 52. stavkom 1. Uredbe 2016/679, tumačiti na način da je navedeno tijelo prilikom vođenja i rješavanja postupka pritužbe predviđenog člankom 77. neovisno o izreci konačne presude nadležnog suda na temelju članka 79. tako da čak može donijeti različitu odluku u pogledu iste navodne povrede?**

[omissis] [postupovna razmatranja nacionalnog prava]

Obrazloženje

- 1 Ovaj upravni sud koji odlučuje o sporu u području zaštite podataka traži od Suda Europske unije (u daljnjem tekstu: Sud), u skladu s člankom 267. UFEU-a, da protumači određene odredbe prava Unije koje su nužne za rješavanje spora u glavnom postupku.

Predmet spora i relevantne činjenice

- 2 Tužitelj je kao dioničar dotičnog dioničkog društva (u daljnjem tekstu: voditelj obrade) prisustvovao glavnoj skupštini dioničara potonjeg društva održanoj 26. travnja 2019., na kojoj je u nekoliko navrata postavio pitanja članovima upravnog odbora i drugim osobama koje su sudjelovale na glavnoj skupštini. Tužitelj je kasnije voditelja obrade zatražio da mu dostavi, kao vlastite osobne podatke, zvučni zapis s glavne skupštine. Voditelj obrade prihvatio je zahtjev, ali je tužitelju dostavio isključivo dijelove u kojima je snimljen njegov glas, no ne i one u kojima govore druge osobe. Tužitelj je tuženiku kao nadzornom tijelu podnio pritužbu u kojoj je od njega zahtijevao, s jedne strane, da utvrdi da je voditelj obrade postupio nezakonito i pritom povrijedio Uredbu 2016/679 jer mu nije dostavio zvučni zapis s glavne skupštine dioničara, uključujući osobito odgovore na njegova pitanja, i, s druge strane, da voditelja obrade obveže na to da mu dostavi navedeni zvučni zapis. Tuženik je utvrdio da nije počinjena nikakva povreda te je odlukom od 29. studenoga 2019. [omissis] odbio tužiteljevu pritužbu.
- 3 Tužitelj je protiv tuženikove odluke podnio upravnu tužbu, povodom koje se trenutačno vodi glavni postupak pred sudom koji je uputio zahtjev, u kojoj je prije svega zahtijevao izmjenu odluke, a podredno njezino poništenje. Tuženik je potvrdio stajalište koje je zauzeo u odluci i traži da se upravna tužba odbije.
- 4 Tužitelj je istodobno podnio tužbu građanskim sudovima i tako ostvario svoja prava u skladu s člankom 79. Uredbe 2016/679. Građanski sud koji je odlučivao o predmetu u drugom stupnju utvrdio je u konačnoj presudi da je voditelj obrade povrijedio tužiteljevo pravo na pristup svojim osobnim podacima jer mu, unatoč njegovu zahtjevu, nije stavio na raspolaganje dijelove zvučnog zapisa s glavne skupštine dioničara na kojima su bili snimljeni odgovori na njegova pitanja. Stoga je navedeni sud naložio voditelju obrade da tužitelju dostavi navedene dijelove. Tužitelj je u upravnom postupku zatražio da se uzmu u obzir utvrđenja iz presude građanskog suda.

Razlozi zbog kojih se upućuje zahtjev za prethodnu odluku i argumenti stranaka

- 5 Nakon konačne presude koju je donio građanski sud, tuženik je u upravnom postupku predložio pokretanje prethodnog postupka jer je smatrao da su nadzorno tijelo i građanski sudovi usporedno nadležni. Sud koji je uputio zahtjev slaže se time da ta dvojba postoji i smatra da je za rješavanje spora nužno razgraničenje usporednih nadležnosti, a za to je potrebno pravno tumačenje Suda.
- 6 Prema tuženikovu mišljenju, na temelju članka 57. stavka 1. točke (a) Uredbe 2016/679 treba zaključiti da je nadzorno tijelo prvenstveno nadležno za nadzor pravilne primjene navedene uredbe i da prvenstveno osigurava zaštitu osobnih podataka u području javnog prava. Međutim, ni u Uredbi 2016/679 ni u nacionalnim postupovnim propisima nije utvrđen način na koji se uređuje odnos

između upravne nadležnosti i nadležnosti građanskih sudova, koji čine sekundarnu razinu pravne zaštite, što predstavlja temeljni problem pravne sigurnosti. Tuženik tvrdi da nadzorno tijelo zbog posebnosti nacionalnih postupovnih propisa nije moglo sudjelovati u građanskom postupku koji se odnosi na ovaj predmet, čak ni u svojstvu intervenijenta, pa stoga u tom postupku nije moglo iznijeti svoje stajalište. Tvrdi da ovaj predmet nije izdvojeni slučaj i da zna za nekoliko takvih postupaka u kojima je ispitanik na temelju iste povrede istodobno pokrenuo upravni i građanski postupak.

- 7 Tužitelj smatra da se nacionalnim propisima i Uredbom 2016/679 osobama na koje se podaci odnose omogućuje da i pred građanskim sudovima ostvare svoja prava u odnosu na voditelje obrade. Građanski sudovi očito su nadležni za ispitivanje povreda koje se odnose na zaštitu podataka i za nalaganje isplate naknade za neimovinsku štetu. Prema tužiteljevu mišljenju, sud koji odlučuje u postupku u području zaštite podataka nije ni na koji način obavezan odlukom nadzornog tijela.

Relevantne pravne odredbe

- 8 Propisi Europske unije

Uredba 2016/679:

članak 51. stavak 1.

članak 52. stavak 1.

članak 57. stavak 1. točke (a) i (f)

članak 58. stavak 2. točke (b) i (d)

članak 77. stavak 1.

članak 78. stavak 1.

članak 79. stavak 1.

članak 82. stavak 6.

Članak 47. Povelje o temeljnim pravima

- 9 Nacionalni propisi

Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Zakon CXII iz 2011. o samoodređenju u području informacija i slobodi pristupa informacijama; u daljnjem tekstu: Zakon o informacijama)

Članak 22.

Ispitanik u izvršavanju svojih prava, u skladu s odredbama poglavlja IV., može:

- (a) zatražiti da [Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (Nacionalno tijelo za zaštitu podataka i slobodu informiranja, Mađarska; u daljnjem tekstu: Tijelo)] pokrene istragu u pogledu zakonitosti mjere koju je poduzeo voditelj obrade ako je voditelj obrade ograničio ostvarivanje prava ispitanika utvrđena u članku 14. ili odbio zahtjev ispitanika na temelju kojeg je ispitanik želio ostvariti svoja prava, i
- (b) zahtijevati da Tijelo provede upravni postupak koji se odnosi na zaštitu podataka ako ispitanik smatra da je tijekom obrade njegovih osobnih podataka voditelj obrade ili, ovisno o slučaju, njegov ovlaštenik ili izvršitelj obrade koji postupuje u skladu s njegovim nalogima, povrijedio odredbe u području obrade osobnih podataka utvrđene propisima ili obvezujućim pravnim aktom Europske unije.

Članak 23.

1. Ispitanik može protiv voditelja obrade ili izvršitelja obrade podnijeti sudski pravni lijek u pogledu postupaka obrade koji su obuhvaćeni područjem djelatnosti potonjeg izvršitelja obrade ako smatra da je tijekom obrade njegovih osobnih podataka voditelj obrade ili, ovisno o slučaju, njegov ovlaštenik ili izvršitelj obrade koji postupuje u skladu s njegovim nalogima, povrijedio odredbe u području obrade osobnih podataka utvrđene propisima ili obvezujućim pravnim aktom Europske unije.

[...]

4. U sudskom postupku mogu sudjelovati i osobe koje zapravo nemaju procesnu legitimaciju. Tijelo može intervenirati u postupak u potporu zahtjevima ispitanika.

5. Ako sud prihvati tužbu, treba utvrditi postojanje povrede i voditelju obrade ili, ovisno o slučaju, izvršitelju obrade naložiti da:

- (a) prestane s nezakonitim postupkom obrade,
- (b) ponovno uspostavi zakonitost obrade podataka i/ili
- (c) se pažljivo pridržava određenog ponašanja kako bi osigurao ostvarivanje pravâ ispitanika,

i, po potrebi, istodobno odlučiti o zahtjevima za naknadu imovinske i neimovinske štete.

[omissis] [podaci o objavi presude navedene u prethodnoj točki]

Članak 38.

1. Tijelo je neovisno tijelo državne uprave.
2. Tijelo ima zadatak nadzirati i podupirati primjenu prava na zaštitu osobnih podataka i na pristup podacima od javnog interesa te podacima koji su otkriveni zbog javnog interesa, kao i poticati slobodno kretanje osobnih podataka unutar Europske unije.
 - 2.a Tijelo izvršava zadaće i ovlasti koje se Uredbom 2016/679 dodjeljuju nadzornom tijelu u pogledu pravnih subjekata pod nadležnošću Mađarske i u skladu s odredbama navedene uredbe i ovog zakona.
3. U okviru zadaća istaknutih u stavcima 2. i 2.a i u skladu s odredbama ovog zakona, Tijelo je zaduženo, među ostalim, za:
 - (a) provedbu istraga na temelju pritužbe ili po službenoj dužnosti;
 - (b) odlučivanje u upravnom postupku koji se odnosi na zaštitu podataka na zahtjev ispitanika ili po službenoj dužnosti;
[omissis] [zadaće koje nisu relevantne u ovom sporu]
 - (e) intervenciju, po potrebi, u sudske postupke pokrenute na zahtjev treće osobe:
[omissis] [zadaće koje nisu relevantne u ovom sporu]
 - (h) obavljanje ostalih zadaća dodijeljenih nadzornim tijelima država članica na temelju obvezujućeg pravnog akta Europske unije, osobito na temelju Uredbe 2016/679 i Direktive (EU) 2016/680, kao i zadaća utvrđenih zakonom.
[...]
5. Nacionalno tijelo je neovisno te je njegovo djelovanje podvrgnuto samo zakonu, ne može primati nikakve upute u okviru svojih zadaća te ih izvršava zasebno u odnosu na druga tijela pri čemu se na njega ne smije utjecati. Funkcije Tijela mogu se odrediti samo zakonom.

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Zakon CLXI iz 2011. o ustrojstvu i upravljanju sudovima; u daljnjem tekstu: Zakon o ustrojstvu sudova)

Članak 6.

Odluke sudova obvezujuće su za sve, čak i ako se sud proglasi nadležnim ili nenadležnim u nekom predmetu.

Obrazloženje razloga zbog kojih se upućuje zahtjev za prethodnu odluku

- 10 Sud još nije tumačio članke 77. i 79. Uredbe 2016/679 sa stajališta razgraničenja nadležnosti predviđenih navedenim odredbama. U navedenim se člancima u korist dotičnih pravnih subjekata uvode usporedno ostvariva prava, ali usporedno ostvarivanje tih prava može dovesti do dvojbi u pogledu pravne sigurnosti, kao što je to slučaj u glavnom postupku. U skladu s nacionalnim postupovnim propisima, odluke nadzornog tijela nisu obvezujuće za građanske sudove pa ne treba isključiti to da građanski sud može donijeti odluku koja je suprotna odluci nadzornog tijela u pogledu istih činjenica.
- 11 Sud koji je uputio zahtjev jest upravni sud koji na temelju ovlasti dodijeljenih člankom 78. Uredbe 2016/679 postupa s ciljem da nadzire odluke nadzornog tijela. Ovlastima nadzornog tijela utvrđuju se isto tako ovlasti upravnog suda koji je uputio zahtjev, s obzirom na to da potonji sud može provesti svoje ispitivanje zakonitosti samo u pogledu pravnih pitanja obuhvaćenih područjem nadležnosti nadzornog tijela. U glavnom postupku sud koji je uputio zahtjev obvezan je provesti nadzor nad utvrđenjima iz odluke nadzornog tijela u pogledu povrede Uredbe 2016/679, s obzirom na okolnost da su građanski sudovi, postupajući u skladu s ovlastima predviđenim u članku 79. te uredbe, već donijeli konačnu presudu o istom pravnom pitanju. Presuda građanskog suda nema svojstvo presuđene stvari u glavnom postupku jer stranke u postupku nisu iste. Iako je tužitelj, u građanskom i glavnom postupku, pravni subjekt na kojeg se odnosi obrada podataka, tuženik u građanskom postupku bio je voditelj obrade, u glavnom postupku je on nadzorno tijelo, pri čemu u potporu njegovim zahtjevima intervenira voditelj obrade kao zainteresirana stranka. U skladu s člankom 23. stavkom 4. Zakona o informacijama, nadzorno tijelo samo može intervenirati u građanski postupak u potporu zahtjevima dotičnog pravnog subjekta. Međutim, u ovom postupku nadzorno tijelo ne slaže se s tužiteljevim stajalištem, nego stajalištem voditelja obrade tako da nisu bili ispunjeni zahtjevi potrebni da može intervenirati u građanski postupak.
- 12 Nesporno je da sud koji je uputio zahtjev mora, tumačeći iste propise Europske unije i nacionalne propise, ispitati iste činjenice i počinjenje iste povrede u pogledu kojih je građanski sud već donio konačnu presudu. U skladu s nacionalnim postupovnim propisima, iako presuda građanskog suda nije obvezujuća za upravni sud, [potonji sud] ne može zanemariti opće načelo pravne sigurnosti na temelju kojeg su odluke sudova obvezujuće za sve (članak 6. Zakona o ustrojstvu sudova).
- 13 Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, pravni lijekovi predviđeni u člancima 77. i 79. Uredbe 2016/679 ne mogu imati za cilj da istodobno postoje usporedne nadležnosti za ispitivanje istih činjenica i iste povrede, zbog čega je potrebno da ih Sud razgraniči. U suprotnom bi se mogle donijeti presude proturječnog sadržaja čime bi se ozbiljno povrijedila pravna sigurnost sa stajališta voditelja obrade i pravnog subjekta na kojeg se odnosi obrada podataka.

- 14 Sud koji je uputio zahtjev razmatra moguće tumačenje, koje je slično pravilima razvijenim u području prava tržišnog natjecanja, prema kojem je potpuno moguće odvojiti ostvarivanje javnih prava od ostvarivanja privatnih prava a da se pritom ne povrijede ovlasti ni prava ispitanika. Člankom 9. stavkom 1. Direktive 2014/104/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. studenoga 2014. o određenim pravilima kojima se uređuju postupci za naknadu štete prema nacionalnom pravu za kršenje odredaba prava tržišnog natjecanja država članica i Europske unije određuje se da države članice osiguravaju da se kršenje prava tržišnog natjecanja koje je pravomoćnom odlukom utvrdilo tijelo nadležno za tržišno natjecanje smatra nepobitno dokazanim za potrebe postupka za naknadu štete. Sud koji je uputio zahtjev ističe usporedivost dvaju pravnih okvira, uzimajući u obzir to da se u članku 82. stavku 6. Uredbe 2016/679, koji se odnosi na ostvarivanje prava na naknadu štete, izričito upućuje na sudski postupak predviđen člankom 79. za koji su u mađarskom pravnom poretku nadležni građanski sudovi, dok je u pogledu ispunjavanja obveza utvrđenih u istoj uredbi nadležno nadzorno tijelo kao opće pravilo.
- 15 Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, pravni lijek predviđen člankom 77. Uredbe 2016/679 jest instrument za ostvarivanje javnih prava, iako se pokreće pritužbom odnosno na zahtjev ispitanika, dok je sudski pravni lijek predviđen člankom 79. uključen u ostvarivanje privatnih prava. Sud koji je uputio zahtjev smatra da dotična fizička osoba može prema vlastitom nahodanju ostvariti pravo na bilo koji od ta dva pravna lijeka, pri čemu nijedan nije uvjet ili osnova za isključenje drugog pravnog lijeka. Sud je u presudi od 27. rujna 2017., Puškár (C-73/16, EU:C:2017:725) (u daljnjem tekstu: presuda Puškár) presudio da „[č]lanak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis kojim se pravo na pokretanje sudskog postupka od strane osobe koja tvrdi da joj je povrijeđeno pravo na zaštitu osobnih podataka zajamčeno Direktivom 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka uvjetuje prethodnim iscrpljivanjem raspoloživih pravnih lijekova u upravnom postupku ako konkretna pravila za ostvarivanje tih pravnih sredstava ne utječu nerazmjerno na pravo na djelotvoran pravni lijek pred sudom iz te odredbe” (točka 1. izreke presude Puškár). Sud je u navedenoj presudi priznao da je prethodno odlučivanje o pravnom lijeku u upravnom postupku sredstvo za postizanje legitimnih ciljeva u općem interesu, kao što su ciljevi da se sudovi rasterete od sporova koji se mogu riješiti izravno pred dotičnim upravnim tijelom i da se poveća učinkovitost sudskih postupaka u sporovima u kojima je pokrenut sudski postupak unatoč činjenici da je upravna pritužba već podnesena (točka 67. presude Puškár).
- 16 U glavnom postupku, za razliku od činjenica iz presude Puškár, nacionalnim propisima podnošenje sudskog pravnog lijeka ne uvjetuje se zahtjevom da se prethodno iscrpe raspoloživi pravni lijekovi u upravnom postupku. Pitanje pravnog tumačenja koje se postavlja u glavnom postupku proizlazi upravo iz činjenice da usporedno podneseni pravni lijekovi mogu dovesti do različitih ishoda. U slučaju da ista fizička osoba usporedno podnese oba pravna lijeka s

ciljem otklanjanja iste povrede, potrebno je razgraničiti, s gledišta toga koji je sud prvenstveno nadležan za utvrđivanje postojanja povrede, nadležnosti nadzornog tijela, uključujući nadležnosti upravnih sudova koji na temelju članka 78. Uredbe 2016/679 trebaju odlučiti o sudskim pravnim lijekovima podnesenim protiv upravnih odluka, i nadležnosti građanskih sudova koji na temelju članka 79. trebaju odlučiti o sudskim pravnim lijekovima privatnog prava. U skladu s presudom Puškár, povećanje učinkovitosti sudskih postupaka legitimni je cilj u općem interesu koji, prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, treba postići u svim državama članicama, neovisno o razlikama utvrđenim nacionalnim postupovnim propisima.

- 17 Usporedivost nadležnosti na vertikalnoj razini također je problematična, s obzirom na to da je cilj utvrđen u uvodnoj izjavi 117. Uredbe 2016/679, u skladu s kojim ključnu sastavnicu zaštite pojedinaca s obzirom na obradu njihovih osobnih podataka predstavlja osnivanje nadzornih tijela u državama članicama, ovlaštenih obavljati svoje zadaće i izvršavati svoje ovlasti potpuno neovisno, i koji su države članice obvezne ostvariti na temelju članka 51. stavka 1., djelomično ograničen u slučaju da sudski pravni lijek prethodi upravnom pravnom lijeku. Budući da je dopušteno usporedno podnijeti upravni pravni lijek i sudski pravni lijek, ako se prvo donese konačna sudska presuda, ona je obvezujuća za nadzorno tijelo kad odlučuje o pritužbi podnesenoj u pogledu istih činjenica. Posljedično se u toj situaciji ograničavaju ovlasti nadzornog tijela predviđene u članku 58. Uredbe 2016/679.
- 18 U predmetu koji je u tijeku Facebook Ireland i dr. (C-645/19), nezavisni odvjetnik M. Bobek je u točkama 95. do 97. svojeg mišljenja od 13. siječnja 2021. (u daljnjem tekstu: mišljenje nezavisnog odvjetnika u predmetu Facebook) smatrao da visoka razina zaštite pojedinaca zahtijeva osiguravanje dosljednosti. Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, primjena članka 47. Povelje o temeljnim pravima ne zahtijeva samo dosljednost na horizontalnoj razini, djelovanjem mehanizma dosljednosti između nadzornih tijela, nego i na vertikalnoj razini u odnosu između upravnih i sudskih pravnih lijekova. Pravo na djelotvoran pravni lijek iz članka 47. Povelje o temeljnim pravima može se zajamčiti samo ostvarenjem pravne sigurnosti, odnosno tako da neovisna tijela koja su nadležna za odlučivanje u postupku povodom podnesenog pravnog lijeka dosljedno primjenjuju pravo. U svrhu dosljednosti, potrebno je utvrditi kojem pravnom lijeku od onih koje fizičke osobe mogu usporedno podnijeti treba dati prednost. To je moguće samo tumačenjem Uredbe 2016/679, uzimajući u obzir da su i nadzorno tijelo i sudovi neovisni, u okviru svojih odnosnih nadležnosti, kad donose odluke.
- 19 U postupku koji se vodi pred sudom koji je uputio zahtjev povodom upravne tužbe podnesene protiv odluke nadzornog tijela na temelju članka 78. Uredbe 2016/679, pitanje usporednih nadležnosti postavljeno je na horizontalnoj razini, između upravnog i građanskog suda. Ako nije moguće razgraničiti nadležnosti i ako ista osoba usporedno, zbog iste navodne povrede, traži pokretanje upravnog postupka predviđenog člankom 77. Uredbe 2016/679 i sudskog postupka

predviđenog člankom 79., problem iznesen u točki 171. mišljenja nezavisnog odvjetnika u predmetu Facebook pojavljuje se i u pogledu nadležnosti upravnog i građanskog suda. Naime, između upravnog suda koji provodi nadzor nad nadzornim tijelom u izvršavanju ovlasti koje su mu dodijeljene člankom 78. i građanskog suda koji djeluje na temelju članka 79. mogla bi započeti „[usporedna] utrk[a] do prve presude”. Na taj bi način sud koji je prvi odlučio u sudskom postupku donošenjem konačne presude bio onaj koji je zaista bio nadležan presuditi je li u konkretnom slučaju obrada podataka provedena zakonito ili nezakonito.

- 20 Sud koji je uputio zahtjev slaže se s nadzornim tijelom u pogledu toga da je nadzorno tijelo na temelju ovlasti dodijeljene člankom 51. stavkom 1. Uredbe 2016/679, kao i zadaća i ovlasti predviđenih člankom 57. stavkom 1. točkama (a) i (f) i člankom 58. stavkom 2. točkama (b) i (c), prvenstveno nadležno za potrebe istrage i nadzora ispunjavanja obveza utvrđenih tom uredbom. Stoga sud koji je uputio zahtjev predlaže Sudu da potvrdi tumačenje u skladu s kojim se, u slučaju da nadzorno tijelo provodi ili je provelo postupak u pogledu iste povrede, odluci navedenog tijela u tom predmetu i odluci upravnog suda koji nadzire to tijelo daje prednost za utvrđivanje postojanja povrede, a pritom utvrđenja građanskih sudova koji su postupali u skladu s člankom 79. Uredbe 2016/679 ne bi imala obvezujuću snagu u navedenim upravnim postupcima i upravnim sporovima.
- 21 Za potrebe rješavanja ovog spora nužno je da se u pogledu utvrđivanja postojanja povrede razgraniče nadležnosti nadzornog tijela, upravnog suda koji provodi nadzor nad odlukom tog tijela i građanskog suda koji postupa u skladu s člankom 79. Uredbe 2016/679. U tu svrhu valja uzeti u obzir da sud koji je uputio zahtjev, u slučaju da se ne prizna da je prvenstveno nadležno nadzorno tijelo, mora, uzimajući u obzir načelo pravne sigurnosti, smatrati obvezujućim utvrđenja građanskog suda u konačnoj presudi i ne može sâm ocijeniti zakonitost utvrđenja iz upravne odluke u pogledu postojanja povrede, što bi u praksi značilo da se nadležnost predviđena člankom 78. Uredbe 2016/679 lišava sadržaja.
- 22 Međutim, zadržavanje postojeće situacije dovelo bi do opće pravne nesigurnosti, s obzirom na to da bi kronološki redosljed odredio koja od presuda koje su donijeli upravni i građanski sudovi ima obvezujuću snagu za ostale postupke koji su još u tijeku.

[omissis] [postupovna razmatranja nacionalnog prava]

U Budimpešti 2. ožujka 2021.

[omissis] [potpisi]